

عنوان مقاله:

شکل گیری عرفان و تصوف و ارتباط آن با شعر و نثر تعلیمی

محل انتشار:

ششمین کنفرانس ملی علوم انسانی و مطالعات مدیریت (سال: 1399)

تعداد صفحات اصل مقاله: 18

نویسنده:

مهدی میرزایی - کارشناس ارشد عرفان اسلامی

خلاصه مقاله:

تصوف و عرفان بر ادبیات ایران در طول چندین قرن سایه افکنده است و ادبیات وسیع قابل ملاحظه ای در انواع تعلیمی، تمثیلی و تغزلی در تمام السنه مهم اقوام اسلامی به وجود آورده است تا جایی که شناخت ادبیات فارسی بدون توجه به جنبه های عرفانی، کاری دشوار و دیرپاب است. برای شناخت این نوع ادبیات لاجرم باید پدید آورندگان آن یعنی صوفیه و عرفا را شناخت. در ایران به دلیل ارتباط تنگاتنگ ادبیات فارسی با تصوف، از دیرباز ضرورت چنین کند و کاوی بشدت احساس شده است. لیکن با وجود مقالات، کتابها و تک نگاری های فراوانی که در این زمینه عرضه شده، آثار جامع تحقیقی و انتقادی، کمتر به وجود آمده است و این نیاز، چه در زمینه تاریخ تصوف و چه در عرصه فکری آن، همچنان احساس می شود. در این مقاله سعی شده است با اتکا به منابع کتابخانه ای به روش توصیفی - تحلیلی و با رویکرد تاریخی نحوه شکل گیری و نیز تاثیر متقابل تصوف و عرفان با نثر و شعر تعلیمی تبیین و تحلیل گردد. نتایج حاصل از این پژوهش نشان می دهد که تصوف به عنوان جنبش اجتماعی و فکری ادبیات ایران را هم از لحاظ مفهوم و درون مایه و هم از نظر شکل و صورت دگرگون نموده است. وهم اینکه صوفیان باعث اعتلای غزل و قصیده شدند. و می توان دید که ادبیات بویژه از نوع تعلیمی آن به عنوان یک رسانه جمعی با ایجاد تغییر در افکار و اذهان، هرچه بیشتر به حیات و زندگی تصوف کمک نموده و خود نیز حیات تازه ای می یابد.

کلمات کلیدی:

تصوف، صوفیه، ادبیات عرفانی، نثر صوفیانه، شعر صوفیانه

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1233433>

